

Två skilda uttryck i oväntat samspel

Anna Norvell och Karin Efraim Gärdegård, Kramfors konsthall

Konstnärerna Anna Norvell och Karin Efraim Gärdegård, som just nu ställer ut på Kramfors konsthall, kommer båda söderifrån men bor och arbetar sedan några år i Ångermanland. Förutom ålder, kön och en viss förkärlek för insekter och tatueringskonst, har de inte mycket gemensamt i sina uttryckssätt. Anna Norvell målar figurativt och sparsmakat i stora oljor och Karin Efraim Gärdegård använder finkalibrerade tuschpennor i sina detaljrika illustrationer med insprängda textrader. Båda är medvetna och mycket skickliga i sina respektive uttryck. Därför är det extra kul att se hur överraskande bra de kan samsas om utrymmet på konsthallen.

På en knäböjande mans muskulösa ryggtavla har Anna Norvell i oljemålningen *Butterfly* målat en gigantisk, blålila fjärilstatuering. Även en biffig typ tycks kunna trotsa fördomarna och visa mjuk kroppsställning, till och med vilja pryda sig med något så vackert och skirt som en fjäril. Samme mans ansikte återfinns i sviten *Exercise in Empathy*, där sex personer avporträtterats med identiska sår vid vänstra ögat och näsroten. Första impulsen är att genast sortera upp och självsäkert tycka sig veta vad de har varit med om. De tre kvinnorna har förstås blivit slagna och männen har slagits med andra slagskämpar. Så enkelt är det förstås inte om man verkligen vill veta vad som hänt!

Anna Norvell verkar gilla att vända på perspektivet. En i raden av ansikten, som med öppen blick möter betraktaren, är Dora. Hon är rom och sitter ofta på knä och tigger utanför Coop i Kramfors. Hennes blick i målningen är rak och uppfordrande. Den ser ut att kräva något extra av oss, att vi till exempel övar upp vår empatiförmåga.

Dora återkommer även i den stora oljemålningen *Perspective*. I den står hon upp, rödklädd och stolt med bara himlen som bakgrund. Här är det ett omvänt perspektiv, hon tittar ner på oss. Huvudduken är borta och håret är kammat i två långa flätor med röda band i. Med en röd filt om sig ser hon ut som en majestätisk indianhövding. Säkert är vi många som hajar till och får en tankeställare. Nästa gång går vi kanske inte bara förbi henne utan möter Doras varma, bruna blick, hejar, byter några ord och lägger en slant i hennes utsträckta hand.

Karin Efraim Gärdegård är konstnär och beteendevetare. Hon har mest gjort illustrationer på beställning för tidskrifter, affischer och böcker. Även hos henne tycker jag mig se en ingång till tatueringskonsten. Flera av hennes bilder ser ut som de vore förlagor till tatueringar men de påminner också om skolplanscher och illustrationer i naturvetenskapliga uppslagsverk från förr. Skvadern, den där konstiga hybriden av tjäder och hare, dyker upp tillsammans med andra fabeldjur, växter och fantasifulla insekter. Allt är ytterst minutiöst tecknat i tunna, svarta streck och ifyllt med klara tuschfärger. På håll ser hennes utställningsdel ut som en skimrande mosaikvägg och går man nära inpå fastnar man lätt i anblicken av något häftigt kryp. I utställningsförteckningen, ser jag att hennes bilder har visats på tatueringssalongerna *Skäggiga damen* och *Gallon* i Stockholm, att Karin Efraim Gärdegård haft fler utställningar på caféer, bibliotek och Folkets Hus runt om i landet och att hon gjort illustrationsjobb för både Svenska Kyrkan och Vänsterpartiet.

VOLYM

Om Anna Norvells konst har ett dagsaktuellt och angeläget budskap är Karin Efraim Gärdegårds av en mer dekorativ och vardagsnära karaktär. Båda uttrycken är förmedlade med både humor och värme.

Text: Karin Lundqvist

Foto: Jonas Lundqvist

Volym 2017-10-27